

Forslag af Borgen, Frandsen og P. Hansen:

Paragraphen udgaaer.

Forslag af Bruun, Clausen, Madvig, Skeel og Strøm:

Der indsættes en ny § 10, saalydende:

Der dannes ved Kirke- og Underviisningsministeriets Foranstaltning Commissioner, bestaaende hver af et af Ministeriet (enten for et heelt Stift eller for en Deel deraf) udnævnt Medlem, et af vedkommende Amtsraad valgt Medlem og af Provsten i hvert Distrikt, hvilke i Henhold til nærmere Anviisning af Ministeriet tage under Derveielse for hvert Kald, hvormeget af det dertil henlagte Fordtillæg der behøves til at danne et efter de locale Forhold for Embedet passende Avlsbrug. Ligeledes afgive Commissionerne deres Skjøn om, hvortil Indtægtsværdien for Præsten af den Jord, der saaledes beholdes, betragtet som selvstændigt Avlsbrug, kan ansættes. Den Jord, der derefter bliver overflødig (hvorved dog forbeholdes Ministeriet Ret til at lade Resultatet i enkelte Tilfælde prøve ved en ny Commission), bliver ved indtrædende Vacance eller med Præstens Samtykke strax at bortarvesætte, behestet med en aarlig Afgift i Byg efter Capitelstaxten, hvilken Afgift fastsættes af Ministeriet. Finder Ministeriet ved Vacancen Tidspunktet for ugunstigt for Bortarvesættningen, kan det lade Jorden for en kortere Tid, indtil 9 Mar, bortforpagte eller bortleie. Endvidere bestemmer Commissionen, hvormeget der skal bortselges af de Kaldene tilhørende Skove og Løvmofer, samt taxerer Indtægtsværdien af, hvad der af disse bliver tilbage ved hvert enkelt Kald. Naar Bortarvesættningen og Bortsalget er skeet, berigtiges Beregningen af Kaldets Hjemmeindtægt, idet Arvesæteafgiften og Renten af Kjøbesummen samt Indtægtsværdien af det Tilbageblevne sættes istedetfor den beregnede (med $\frac{1}{2}$ nedsatte) Indtægt af Præstegaardsavlen og derefter Tilskuddet forhøjes eller nedsættes i Henhold til Normalsummen. Ved Beregningen ansættes Kornafgiften til Byg efter Capitelstaxterne for Aarene 1836—1859 med

Fradrag af de to høieste og to laveste. Afgiften ved de Forandringer i Præstegaardenes Bygninger, der blive nødvendige ved Avlingens Indskrænkning, afholdes af Lønningsfonden, forsaavidt den ikke kan dækkes af Indtægten for Bygninger, der sælges til Nedrivning. Den Præsterne tilkommende Ret til visse Høstidage bortfalder ved Vacance, hvorimod Hjemmeindtægten nedsættes med det derfor beregnede Beløb og Tilskuddet derefter forøges.

Underændringsforslag af Skeel:

Art. 11. Efter „Avlsbrug“ indskydes Ordene: „, hvilket under almindelige Forhold vil være saamegen Jord, at derpaa kan holdes 2 Heste og 6 Røer“.

Forslag af Udvalget, undtagen F. Nielsen:

Der indsættes en ny § 11, saalydende:

„Efterhaanden som det Bøndergods, hvormed adskillige Præsteembeder ere beneficerede, afhændes til Arvesætte, lægges de aarlige Afgifter i Korn, beregnede efter Gjennemsnit af Capitelstaxterne fra 1836 til 1859, med Fradrag af de to høieste og de to laveste, og Renten af den Kapital, hvortil Godset er udbragt, efter Fradrag af den hidtil deraf havde Indtægt, til Hjemmeindtægten, hvorefter Tilskuddet nedsættes med det tilsvarende Beløb. Dog gjælder denne Bestemmelse ikke de nuværende Beneficiarer, med Hensyn til hvilke der forholdes efter de hidtil gjældende Regler.“

Forslag af Borgen, Frandsen, P. Hansen og Skeel:

Der indsættes en ny § 12, saalydende:

Ydelsen af Offer og Accidenter til de geistlige Embeder udenfor Kjøbenhavn ansættes til en samlet Sum af 312,000 Rd.

Dette Beløb fordeles paa de enkelte Communer i Forhold til Folketal og Evne, hvorhos der bliver at tage Hensyn til, hvad disse Ydelser i hver Commune have udgjort efter Gjennemsnit af de sidste fem Aar. Lister over det,